Carme Martí Cantí

Nascuda a Montblanc el 1972. Filòloga. Debuta com narradora amb "Un cel de plom" (Amsterdam 2012), sobre la vida de Neus Català, traduïda al castellà i amb versió teatral. El 2017 va publicar, a l'editorial Amsterdam, "El camí de les Aigües", una novel·la de memòria i present cuinada a foc lent durant més de cinc anys. El 27 de febrer de 2020 va assistir al club de lectura de la Biblioteca de l'Escala, i gràcies a la mediació de les companyes d'allà l'hem entrevistada per a 7 de saber durant els dies del confinament. La fotografia és de la Lourdes Rué.

1. Faig aquesta feina perquè...
No sé viure sense llegir ni sense escriure.

2. L'adjectiu que millor defineix la meva obra és...
Memòria.

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...
La biblioteca de Montblanc, d'aquelles de la Caixa, i el fet d'anar-hi amb amigues, fer silenci en entrar i signar al paper que tenia la bibliotecària a la taula. Després, tant triar llibres per emportar com fer-hi deures i treballs conjunts. La dificultat era mantenir el silenci.

4. Penso que les biblioteques són...
Refugis i rebosts per a la societat. Crec que s'ha fet molt bona gestió, el que s'ha aconseguit a les biblioteques no s'ha aconseguit en molts altres àmbits de la cultura. Hi ha usuaris de context social i econòmic, de procedència i d'edats diferents, i això és extraordinari.

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...
"Mirall trencat" de Mercè Rodoreda. Lectura obligatòria del meu COU.

6. Llegir és recomanable per...
Per viure més vides, per viatjar, per obrir la finestra, ara que estem confinats a casa.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...
En temps de COVID-19 són tantes les incerteses que no calen més preguntes, el que necessitem són respostes.

Data de l'entrevista: 2020-04-01